

[Vagn Bro.]

vanskelige Udviklings Tid skulde have Landbokkommissionen udvidet; man skulde, som han sagde, have en Erhvervskommission i stor Stil, i lige saa stor Stil som den store Landbokkommission i det 18de Aarhundrede. Ja, det lader sig jo debattere, men hvis det saa viser sig, at det gaar med denne store udvidede Kommission, som det nu er gaaet med Landbokkommissionens hidtidige Resultat, endog enstemmige Resultat, at man ganske lægger det til Side, saa forekommer det mig, at det er af langt, langt mindre Betydning at faa en saadan Kommission, saa har vi saamænd nok i den Kommission, vi har, hvis den blot skal bruges som Led i den almindelige politiske Makination, bruges til at fremtvinge dette eller hint, bruges, som den højtærede Socialminister sagde, i Pengeafpresningens Tjeneste, hvad nytter det saa? Her har vi for første Gang i lange, lange Tider paa et stort og vigtigt Punkt set alle Partier være enige, og saa forekommer det mig i allerhøjeste Grad besynderligt, at man da ikke for længst er naaet til Handling paa dette Omraade. Thi naar Regeringen vil kæde Spørgsmaalet om Arbejdsløsheden til, kan vi andre dog saa afgørende henvise dels til, hvad jeg nævnte i Indledningen, den store Socialreform, og dels ogsaa til, at dette Land — det har vist sig Aar efter Aar — altid har været rede til, naar dokumenterede Krav er kommet, at søge en imødekommende Ordning af disse. Jeg maa tillade mig at sige med Henblik paa denne Landbokkommission: Hvis det havde været en Venstre-regering, der havde siddet i Dag, og man havde paalagt den at nedsætte en Kommission med den Opgave at ordne eller søge at ordne Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og der saa var sket det, at alle 4 Hovedpartiers Repræsentanter havde skrevet under paa en enstemmig Betænkning, da er jeg overbevist om, at hvis Regeringen saa havde gjort denne Betænkningens Gennemførelse afhængig af, at der forlods skulde betales 16—17 Mill. Kr. til det danske Landbrug, saa vilde der, selv om man kunde henvise til vanskelige Tider i Landbruget, have lydt afgørende og voldsomme Røster imod en saadan Fremgangsmaade. Og jeg maa da endelig ogsaa sige, at det er jo en Kendsgerning, at Prisniveauet herhjemme, ogsaa det Prisniveau, hvorunder hele Landbruget maa leve, for de andre Erhverv ligger paa det 2—3-dobbelte af Prisniveauet i 1913, medens Landbrugets Prisniveau ligger som i 1913. Vi har stillet Krav om, det er jo i nogen Maade den Linie, vi har angivet, at

disse høje indenrigske Pristal skulde bringes nedad. Det siger man nej til. Det gør man, skønt Frihandelen i Dag er borte og det jo slet ikke kan nytte som det ærede Retsparti at møde op og tale om Kræfternes frie Spil og Kampen for Frihandelen i Dag.

Denne Kamp er vi rede til den Dag, de andre Lande vil lukke op, men naar de ikke vil det, er det urimeligt, at man i Dag ikke vil erkende, ikke mindst i de Partier, som med saa stor Styrke taler de arbejdsløses Sag, anerkende, at først og fremmest maa man søge at gøre det store Landbrugs-erhverv levedygtigt, saa det da overhovedet kan klare Dagen og Vejen og forhaabentlig lidt mere, saa der ogsaa kan blive Midler til Anvendelse til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, idet der bliver større Købekraft. Derfor vil jeg for min Part sige, at vil man fortsætte med den golde Politik i Dag i Modsætning til, hvad andre Lande gør, da er der ikke Tvivl om, at vi trods alle Lyspunkter ude omkring i Verden gaar en vanskelig Tid i Møde, og vi kan være sikre paa, at alle de Foranstaltninger, vi kan enes om at træffe, af hvad Art de end kan være, vil lide af den store Skavank, at man ikke bøjer sig ind under Tidens Virkelighed og søger at gøre flere og flere Bedrifter rentable herhjemme. Den Dag; det afgørende Flertal vil dette, den Dag er Vanskelighederne borte; indtil dette sker, vil efter min fulde Overbevisning vanskeligere og vanskeligere Tilstande komme til at hvile over vort Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det ærede Medlem, som nu talte, kan jo næppe være i Tvivl om, at en Række af de Foranstaltninger, som er gennemført til Fordel for Landbruget, i ikke uvæsentlig Grad maa bæres af Byerne, saaledes som Forholdene nu ligger. Det ærede Medlem udtrykte i nogle Bemærkninger sin Forundring over, at vi fra vor Side havde krævet, at der samtidig med Gennemførelsen af de nu foreslaaede Foranstaltninger for Landbruget skulde tages Hensyn til de arbejdsløses uheldige Stilling. Det drejer sig ikke alene om de 6 Arbejdsløshedskasser, som man under Forhandlingerne til Dels var villig til at yde Støtte, men det drejer sig ogsaa om, at man ikke længere med Rette kan klassificere de Arbejdere, der ikke opfylder Bestemmelsen om 10 Maaneders Arbejde i 2 Aar, paa samme Maade som hidtil. Tiderne er af